

Putem je sreala svoju prijateljicu s _uda, Mirtu. Mirta joj je pozvala na svoju ro_endansku proslavu u _etvrtak. To je njezin _etrnaesti ro_endan. _ur_ica je nastavila put, razmišljaju_i koji dar da joj kupi. Sjetila se da Mirta lijepo crta i odlu_ila joj pokloniti crta_i pribor. Vesele_i se ro_endanskoj proslavi, naletjela je na jednog _elavog _ovjeka koji se zapleo o lanac na kojemu je vodila Žu_u i vi_u_i pao. Djevoj_ica mu je pružila ruku da ustane. _ovjek se ljutito okrenuo, obrisao svoj _emper i šepaju_i nastavio svojim putem. Jedan mladi_, koji je _ogirao, glasno se smijao nemilom doga_aju. Nebo se po_elo obla_iti i _ur_ica shvati da je vrijeme da po_e ku_i. Odjednom se spustila pljuš_ina pa se djevoj_ica sklonila u slasti_arnicu. Nazvala je brati_a da do_e po nju svojim _ipom. Dok ga je _ekala, pojela je sladoled od pun_a s grož_icama, razmišljaju_i kako će sutra svoje doga_aje pri_ati prijateljicama u školi. Brati_ je ubrzo došao i pojeo vo_ni kolač s grož_em, naran_ama i _okoladom. _ur_ica mu je prepri_ala doga_aje koje je doživjela ranije. Uputili su se ku_i, a _ur_ica mu je obe_ala da će sljede_i put povesti i njega u šetnju.